

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

30 mai 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Guzun Ion,

Judecători – Eremciuc Ghenadie și Daguța Sergiu

examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul Mazur Svetlana în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău sediul Buiucani din 28 septembrie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2022, în cauza penală în privința lui,

Cazacu Alexandru X, născut la xxx, originar din mun. xxxx, cu viza de reședință mun. xx str. xx, xxx ap. xx, domiciliat în mun. xxx str. xx, 66/4 ap. xx și str. xxxx xx ap. xx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 12.09.2018 – 28.09.2021;

Instanța de apel: 16.06.2022 – 08.12.2022;

Instanța de recurs: 10.02.2023 – 30.05.2023.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 28 septembrie 2021, Cazacu Alexandru a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 190 alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi, i s-a numit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 27,186 alin. (2) lit. d) Cod penal și în baza acestei legi, i s-a numit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a numit lui Cazacu Alexandru, pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani și 2 (două) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită lui Cazacu Alexandru prin prezenta sentință, s-a cumulat parțial pedeapsa stabilită lui Cazacu Alexandru prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-1428/2019 din 27.12.2019 sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni în penitenciar de tip semiînchis, și i s-a numit lui Cazacu Alexandru, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive și mijloacelor materiale de probă.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, instanța de fond a reținut că, Cazacu Alexandru la 14.12.2018, aproximativ la ora 19:00, aflându-se pe bd. Cuza-Vodă 21, mun. Chișinău, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, din motiv de cupiditate, după un plan bine chibzuit, prin comportament dolosiv și viclean l-a indus în eroare pe Balan Valentin și sub pretextul de a efectua un apel telefonic a însușit ilegal de la ultimul un telefon mobil de model „Xiaomi Redmi 5 Plus 32 GB” numărul de IMEI- xxxxxxxx și IMEI-2 xxxxxxx, în valoare de 4600 lei, după care cu bunul sustras a părăsit locul comiterii infracțiunii, deplasându-se într-o direcție necunoscută, cauzându-i astfel părții vătămate Balan Valentin, daune în proporții considerabile.

Astfel, Cazacu Alexandru, a comis infracțiunea prevăzută de *art. 190 alin. (1) Cod penal* și anume: escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase care a produs daune considerabile.

Tot el, inculpatul Cazacu Alexandru, la data de 06.05.2018, aproximativ la orele 15:00, prin acces liber, a sustras din apartamentul nr. xx, amplasat în mun. xxxx, str. xxx, xxx, care a fost închiriat de către primul pentru un scurt timp, un subofer și două boxe de model „Sony” cu valoarea de 2000 lei, pe care le-au scos din apartament. În același timp, în momentul în care Cazacu Alexandru, intenționa să plece din scara blocului cu subwoofer și cele două boxe de model „Sony”, la fața locului s-a prezentat proprietara apartamentului, Șubert Ina solicitând restituirea bunurilor sustrate, din care considerente primul a abandonat bunurile sustrate și a fugit de acolo. Astfel, din cauze independente de voința făptuitorului, voința acestuia de a comite infracțiunea de furt nu și-a produs efectul.

Astfel, Cazacu Alexandru, a comis infracțiunea prevăzută de *art. 27, 186 alin. (2) lit. d) Cod penal* și anume: tentativa de a comite furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, apel a declarat avocatul Svetlana Mazur în numele inculpatului Cazacu Alexandru, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care lui Cazacu Alexandru să-i fie stabilită o pedeapsă cu suspendare condiționată (aplicarea art. 90 Cod penal), iar acțiunea civilă să fie examinată separat, în procedura civilă.

3.1. În motivarea apelului, partea apărării a invocat că, învinuirea adusă inculpatului este clară și vina pe ambele capete de acuzare recunoaște pe deplin, sincer se căiește în cele comise, a dat declarații în ședința de judecată unde a explicat faptul comiterii infracțiunilor și a cerut scuze de la părțile vătămate.

Consideră sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 29.09.2021 nefondată, prea aspră și pasibilă parțial de casare, or instanța de fond nu a analizat obiectiv circumstanțele cauzei, nu a ținut cont de principiul individualizării pedepsei penale, nu s-au respectat cerințele art.6 CEDO privitor la asigurarea unui proces echitabil. La fel, neîntemeiat a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului, va fi posibilă numai cu izolarea ultimului de societate.

Ceea ce tine de personalitatea inculpatului, acesta a acceptat să facă declarații la organul de urmărire penală, a manifestat căința sincera în cele comise, a conștientizat gravitatea infracțiunii, cu încadrarea juridică a acțiunilor este de acord, însă prin executarea reală a pedepsei, i s-a stabilit o pedeapsă prea aspră, neluându-se în considerație împrejurările săvârșirii infracțiunii, comportamentul inculpatului, personalitatea lui care și-a recunoscut pe deplin vinovăția și existența căinței sincere.

Relevă că, instanța de fond a considerat, că în privința inculpatului poate fi atins scopul legii penale, doar cu executarea reală a pedepsei închisorii, or, în acest sens, soluția instanței de fond este una prematură, în situația în care, în cadrul cercetării judecătorești, consideră că pedeapsă non-privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Opinează că deși instanța de fond și-a argumentat soluția la capitolul numirii pedepsei cu închisoare, aceasta nu a motivat soluția privind executarea reală a pedepsei stabilite or, la caz, instanța de apel urmează a ține cont de personalitatea inculpatului și anume, acesta nu are antecedente penale, a comis o infracțiune pentru prima dată, a recunoscut integral vina, a recuperat prejudiciul material și moral părților vătămate, precum și faptul că părțile vătămate nu au nici o pretenție față de inculpat, iar persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni, urmează a-i fi aplicată o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

În conformitate cu prevederile art. 76, 77 Cod penal, în calitate de circumstanțe atenuante sau constatată recunoașterea vinovăției și căința sinceră, iar circumstanțe care agravează răspunderea penală, în privința inculpatului, nu s-au identificat.

Așadar, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă cu aplicarea unei pedepse non-privative de libertate, în baza art. 90 Cod penal.

Luând în considerație cele enunțate, concluzionează că inculpatul poate fi reeducat fără a fi izolat de societate or, suspendarea condiționată a executării pedepsei, corespunde scopului și principiilor generale de aplicare a pedepsei penale, prin urmare, termenul pentru care va fi suspendată executarea pedepsei, este un termen justificat și corespunzător pentru ca inculpatul să se corijeze și ca pe viitor să nu comită fapte infracționale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2022, a fost respins ca nefondat apelul avocatului, și menținută fără modificări sentința Judecătoreiei Chișinău, sediul Buiucani, din 28 septembrie 2021, privindu-l pe Cazacu Alexandru.

4.1. Pentru a pronunța decizia instanța de apel a constatat că instanța de fond, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că, inculpatul Cazacu Alexandru a săvârșit infracțiunea prevăzută de în baza art. 190 alin.

(1) Cod penal, individualizată prin „escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase care a produs daune considerabile”; art. 27, 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, individualizată prin „tentativa de a comite furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

Cu referire la motivele invocate de apărare/înculpat precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpatului Cazacu Alexandru și că acestuia urma a-i fi aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate pentru învinuirea adusă în baza art. 190 alin. (1) și art. 27, 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a admis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului menționat în comiterea acțiunilor infracționale, stabilirea și individualizarea pedepsei.

Instanța de apel a considerat că aceste afirmații ale avocatului reprezintă opinia subiectivă a părții apărării, or, prima instanță în sentința corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) și art. 27, 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptelor și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor incriminate.

Referitor la persoana inculpatului, instanța de judecată a constatat că Cazacu Alexandru nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru. Prin urmare ca circumstanțe agravante sau atenuante în privința inculpatului Cazacu Alexandru, nu au fost reținute. Astfel, în împrejurările și circumstanțele constatate, Colegiul penal a reținut că instanța de judecată întemeiat a concluzionat că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă numai cu atragerea acestuia la răspundere penală, și numai aplicând față de acesta o pedeapsă privativă de libertate, or fiind anterior condamnat cu aplicarea unei pedepse non privative de libertate, concluziile necesare nu le-a dedus, ulterior săvârșind noi infracțiuni pentru care a fost condamnat la pedeapsa închisorii.

Având la dispoziție astfel de circumstanțe, apreciind gradul de pericol al infracțiunilor săvârșite prevăzute de art. 16 alin. (3) Cod penal, calificându-se ca infracțiuni mai puțin grave, luând în considerație personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat, însă concluzii necesare nu a făcut că faptele social periculoase sunt supuse răspunderii penale și din nou a continuat activitatea criminală, de comportamentul acestuia până la comiterea faptelor și după, ținând cont că pedeapsa penală, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, consideră că corijarea și reeducarea acestuia

este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în modul stabilit de instanța de fond.

Ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunii și cele mai sus menționate Colegiul penal a considerat că în privința inculpatului este echitabilă stabilirea unei pedepse definitive prin prisma art. 84 alin. (1) Cod penal sub formă de închisoare – 1 an și 2 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis or, pedeapsa stabilită de instanța de fond a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Totodată instanța a reiterat faptul că prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 27.12.2019 în baza art. 186 alin. (2) lit. d), 190 alin. (1), 217 alin. (2), 84 alin. (1) și 90 alin. (1) Cod penal, art. 364¹ CPP – pedeapsa definitivă 3 (trei) ani și 6 (șase) luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani, sentința menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09.09.2020, iar infracțiunile comise în prezenta cauză au fost săvârșite înainte de pronunțarea sentinței indicate. Astfel, instanța de fond în conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, a adăugat parțial, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 27.12.2019 și i-a stabilit lui Cazacu Alexandru pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, o pedeapsa definitivă de 4 (patru) ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

În cele din urmă, Colegiul penal ajunge la concluzia că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului Cazacu Alexandru v-a fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de 4 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Cu referire la solicitarea apelantului privind aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, instanța a subliniat că inculpatul anterior a fost condamnat pentru săvârșirea unor infracțiuni tangente, cu stabilirea pedepsei cu închisoare cu suspendarea executării. Totodată, potrivit analizei Formei 246 (f.d.18, vol. I) s-a constatat că inculpatul nu este la prima abatere de la lege, comițând infracțiunile cu aspect de îndeletnicire, fiind conchis că în privința inculpatului – aplicarea unei pedepse non-privative de libertate nu-și va face efectul propus.

Concomitent, instanța nu a putut reține argumentele părții apărării privind faptul că inculpatul și-a recunoscut vina, or potrivit declarațiilor oferite de către acesta în instanța de fond vina nu și-a recunoscut-o.

În partea acțiunii civile, instanța de apel a constatat că în prezenta cauză penală nu a fost înaintată o cerere privind încasarea prejudiciului, acest aspect nefiind invocat în instanța de fond, neexistând de la părțile vătămate o cerere în acest sens. Respectiv, Colegiul penal a constatat nefondată solicitarea părții apărării privind examinarea acțiunii civile, or aceasta nu se atestă la materialele cauzei.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Mazur Svetlana în numele inculpatului, prin care invocând incidența pct. 12) a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a sentinței Judecătorei

Chișinău sediul Buiucani din 28 septembrie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2022, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei decizii prin care să-i fie aplicată o pedeapsă cu suspendare condiționată, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, după caz dispunerea remiterii cauzei penale la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

5.1. În motivarea recursului ordinar declarat, a invocat:

- instanța de fond nu a analizat obiectiv circumstanțele cauzei, nu a ținut cont de principiul individualizării pedepsei penale, nu s-au respectat cerințele art. 6 CEDO privitor la asigurarea unui proces echitabil;

- neîntemeiat a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului, va fi posibilă numai cu izolarea ultimului de societate;

- nu s-a ținut cont de personalitatea inculpatului, acesta a acceptat să facă declarații la organul de urmărire penală, a manifestat căința sincera în cele comise, a conștientizat gravitatea infracțiunii, cu încadrarea juridică a acțiunilor este de acord, însă prin executarea reală a pedepsei, i s-a stabilit o pedeapsă prea aspră, neluându-se în considerație împrejurările săvârșirii infracțiunii, comportamentul inculpatului, personalitatea inculpatului care și-a recunoscut pe deplin vinovăția și existența căinței sincere;

- instanța de fond a considerat, că în privința inculpatului poate fi atins scopul legii penale, doar cu executarea reală a pedepsei închisorii, or, în acest sens, soluția instanței de fond este una prematură, în situația în care, în cadrul cercetării judecătorești, consideră că pedeapsă non privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane;

- la caz, instanța de apel urmează a ține cont de personalitatea inculpatului și anume, acesta nu are antecedente penale, a comis o infracțiune pentru prima dată, a recunoscut integral vina incriminată, a recuperat prejudiciul material și moral părților vătămate, precum și faptul că părțile vătămate nu au nici o pretenție față de inculpat, iar persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni, urmează a-i fi aplicată o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată;

- efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, constată că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă cu aplicarea unei pedepse non-privative de libertate, în baza art. 90 Cod penal;

- inculpatul nu are antecedente penale, a comis o infracțiune pentru prima dată, a recunoscut integral vina incriminată, a recuperat prejudiciul material și moral părții vătămate, precum și faptul că părțile vătămate nu au nici o pretenție față de inculpat, se caracterizează pozitiv la locul de trai;

- instanța de apel urmează a reține că chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și

autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului incriminat prin rechizitoriu;

- inculpatul poate fi reeducat fără a fi izolat de societate, or, suspendarea condiționată a executării pedepsei, corespunde scopului și principiilor generale de aplicare a pedepsei penale, prin urmare, termenul pentru care va fi suspendată executarea pedepsei, este un termen justificat și corespunzător pentru ca inculpatul să se corijeze și ca pe viitor să nu comită fapte infracționale.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia recursului ca inadmisibil.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente:

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, un complet format din 3 judecători, prin decizie motivată, va decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Iar, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Conform practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi de drept procesual sau formal și de drept material sau substanțial. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Colegiul penal constată că deși, avocatul Mazur Svetlana, potrivit textului recursului declarat, a semnalat temeiul de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, în cazul când *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, nu a concretizat prin ce se confirmă acesta, or în conținutul cererii nu expune nici o argumentare în susținerea respectivului, fiind invocat formal, iar instanța de recurs nu este competentă să-l completeze din oficiu și prin urmare, temeiul de casare invocat nu-și găsește confirmarea și urmează a fi respins.

Totodată, reieșind din motivarea recursului declarat, avocatul își exprimă dezacordul cu pedeapsa aplicată, astfel semnalându-se temeiul de casare stipulat de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de

apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de către instanțele de fond, în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

În același timp, Colegiul penal constată că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte, însă nu este de acord cu pedeapsa definitivă apreciată de instanța de apel, potrivit art. 84 alin. (1) și art. 84 alin. (4) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, considerând oportună condamnarea inculpatului Cazacu Alexandru, la pedeapsa penală cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în baza art. 90 Cod penal.

Verificând materialele dosarului în raport cu alegația precum că individualizarea pedepsei a avut loc contrar prevederilor legale, Colegiul penal constată că instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 - 78 Cod penal în coraport cu prevederile art. 84 alin. (1) și art. 84 alin. (4) Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de persoana inculpatului, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării ei.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia. Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este cazul să o acorde.

Sub acest aspect, se atestă că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Cazacu Alexandru a săvârșit infracțiunile imputate lui, stabilindu-i o pedeapsă proporțională în raport cu infracțiunile comise, împrejurări ce au fost constatate din totalitatea de probe

acumulate la cauza penală și care au fost apreciate cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Opozant argumentelor invocate de către recurent precum că pedeapsa definitivă eronat a fost aplicată potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, Colegiul notează că conform art. 84 alin. (4) Cod penal, se stabilește pedeapsa și în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză, în acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe.

În speță, inculpatul Cazacu Alexandru, a fost declarat vinovat și de comiterea unor alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză, urmând ca în termenul pedepsei să fie inclusă durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe. Astfel, reținând gravitatea infracțiunilor săvârșite, care face parte din categoria celor ușoare, personalitatea inculpatului Cazacu Alexandru și anume că, nu este la prima abatere de la legea penală, comițând a doua oară două infracțiuni similare, or prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27.12.2019 în baza art. 186 alin. (2) lit. d), 190 alin. (1), 217 alin. (2), 84 alin. (1) și 90 alin. (1) Cod penal, art. 364¹ CPP, a fost condamnat la o pedeapsă definitivă de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani, sentința menținută prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09.09.2020. Instanța de fond în conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, a adăugat parțial, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27.12.2019 și i-a stabilit lui Cazacu Alexandru pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, o pedeapsă definitivă de 4 (patru) ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în termenii specificați în dispozitivul deciziei.

În acest sens Colegiul penal consideră că, pedeapsa aplicată inculpatului Cazacu Alexandru este corectă, echitabilă și proporțională faptei comise, numită ținându-se cont de scopul pedepsei penale. Pedeapsa aplicată corespunde gradului prejudiciabil și de pericol social, circumstanțelor comiterii infracțiunii, atitudinii inculpatului față de cele întâmplare și conștientizarea pericolului crimei săvârșite.

Colegiul penal reține că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și

prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor problemelor esențiale invocate în speță, pedeapsa definitivă aplicată inculpatului fiind una proporțională și echitabilă faptelor comise.

8. Ținând cont de cele constatate supra, Colegiul penal conchide că erorile invocate în recurs, nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Mazur Svetlana în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2022, în cauza penală în privința lui *Czacu Alexandru X*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **13 iulie 2023**.

Președinte

Guzun Ion

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu